

forslag, om at indlevere disse i Bureauet inden imorgen Aften Kl. 10.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov om Eftertryk af 29de December 1857 og Lov om Estergjørelse af Kunstværker af 31te Marts 1864. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1335—38).

C. Nimestad: Da ingen Anden synes at ville tage Ordet i denne Sag, vil jeg dog tillade mig at sige et Par Ord til Anbefaling for det foreliggende Lovforslag. Det, som gav Anledning til dette Forslags Fremkomst, var jo et Forslag, der blev stillet i det andet Thing af et æret Medlem, og Tanken i dette Forslag er væsentlig optagen i det foreliggende Forslags § 7; den gaaer ud paa en Bestyttelse for svenske Skrifter imod Oversættelser her. Det er vistnok saa, at dette Forslag er udgaaet fra en fuldkommen rigtig Tanke; det er fuldkommen begrundet paa den ene Side, at der sikres de svenske Skrifter en saadan Bestyttelse her imod Oversættelse, og paa den anden Side, at Bestyttelsen indskrænkes til svenske Skrifter. Det ligger i, at medens Oversættelser fra andre Sprog have en saadan selvstændig Betydning og indeholde et saadant selvstændigt Arbejde, at de vel have Krav paa at komme frem og endog selv nyde Bestyttelse imod Eftertryk, forholdes det sig derimod med Hensyn til svenske Skrifter paa Grund af Ligheden mellem det svenske og vort Sprog saaledes, at en Oversættelse selv væsentlig er identisk med en Afskrivning, et Eftertryk, idet Oversættelsen ikke giver noget væsentligt Nytt. Som Følge deraf er det vistnok høist rimeligt, at en saadan Bestyttelse gives. Kun stulde jeg antage — og jeg vilde ogsaa have stillet Endringsforslag i den Retning, hvis Tiden tillod det, hvilket den nu imidlertid ikke gjør, eftersom det ikke er rimeligt, at Loven vil udkomme, hvis den skal gaae tilbage til det andet Thing —, at den ogsaa burde komme dem til Gode, som her udgive svenske Skrifter, hvilket nu vel ikke er hyppigt, men dog allerede ikke er uden Exem-

pel og kan blive hyppigere. Ligeledes vilde jeg have stillet Forslag — eftersom man dog i dette Forslag har optaget flere andre Forhold, vedrørende Eftertryk — om at indsætte en Bestemmelse, der sigtede til at give dem, der overhovedet her udgave Skrifter, en Eneret til i en vis Tid selv at besørge Oversættelser til andre Sprog af dette Skrift. Som Sagen nu foreligger, finder jeg imidlertid ikke Anledning til at stille Endringsforslag heller i den Retning. Ligesom jeg anseer Bestemmelsen i § 7 at være principrigtig og ogsaa troer, at den vil endogsaa være til større Gavn for danske Forfattere end for svenske, saaledes maa jeg ogsaa anbefale de øvrige Paragrapher, der gaae ud paa at supplere mindre klare Bestemmelser i Loven af 29de December 1857 ganske i Overeensstemmelse med den Aand, der gaaer igjennem denne, og jeg har ikke ved disse Bestemmelser fundet det Allermindste at erindre. Jeg tillader mig derfor med disse Par Ord at anbefale Forslaget til videre Fremme her i Thinget.

Fallesen: Det er kun med Hensyn til en enkelt Yttring af den ærede sidste Taler, at jeg maa tillade mig en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Oversættelser fra det svenske Sprog nærmest maatte anses som et Slags Eftertryk. Dette er vistnok ikke rigtigt. Thi om det end med Hensyn til Oversættelser i Almindelighed gjælder, at man maa kunne saavel det Sprog, hvorfra der oversættes, som det Sprog, hvori der oversættes, saa er det dog ved alle Oversættelser væsentligst det Sprog, hvori der oversættes, hvorpaa det kommer an; det er i dette, man skal lægge sin Dydighed og Kunstfærdighed for Dagen. Men den viser man navnlig ved at oversætte fra et nærbeflægtet Sprog, idet det netop er vanskeligt at gjengive visse af dets Udtryk og Bendinger uden tilfælde at oversføre nogle af dets Giendommeligheder. Kunsten ved at oversætte bestaaer især i, at det Sprog, man skriver, er reent og ikke minder om andre Sdiomer. — Vanskelighederne for Oversætteren forøges jo iøvrigt i en anden Retning, naar det nærbeflægtede Sprog, er meget ubbredt i det